

Nd. **103. Frumvarp til laga** [92. mál]

um breyting á lögum nr. 67/1971, um almannatryggingar, sbr. lög nr. 59/1978.

Flm.: Jóhanna Sigurðardóttir, Einar Ágústsson, Garðar Sigurðsson,
Vilmundur Gylfason, Jósef H. Þorgeirsson, Skúli Alexandersson.

1. gr.

Á eftir h-lið 39. gr. laganna komi nýr stafliður, i, er orðist svo:

Að greiða ferðastyrki til psoriasissjúklinga, sem nauðsynlega þurfa, að mati sérfræðinga, að njóta loftlagsmeðferðar, sem komi í stað sjúkrahúsvistar.

Tryggingaráð setur nánari reglur um úthlutun styrkja, fjölda styrkþega og upphæð ferðastyrks. Fjöldi styrkþega skal ákveðinn í samráði við hlutaðeigandi heilbrigðisstofnun.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Greinargerð.

Í 39. gr. almannatryggingalaga, nr. 67/1971, er greint frá hlutverki súkratryggingadeildar Tryggingastofnunar í 6 stafliðum, a-f. Með lögum nr. 59/1978 var bætt inn nýjum stafliðum, þannig að stafliðirnir eru nú 8, a-h. Með þessu frv. er lagt til að bæta við nýjum staflið, i.

Í samtökum psoriasis- og exemsjúklinga eru um 600 manns, en talið er, að milli 60 og 70 psoriasissjúklingar séu haldnir þeim sjúkdóm á svo háu stigi, að þeir þurfi að vera reglulega í meðferð á húðsjúkdómadeild Landsspítalans. Þessir sjúklingar þurfa að dvelja þar frá þrem til fimm vikur í einu — og sumir dvelja þar oftari en einu sinni á ári.

Daggjald á sjúkrahúsi fyrir þessa sjúklinga er um 30-35 þúsund kr. á dag. Má því ætla, að hér sé ekki um minni kostnað vegna sjúkrahúsvistar þeirra að ræða en 70-100 millj. kr. á ári.

Fyrir psoriasissjúklinga hefur það reynst ótrúlega mikil lækning að breyta um loftslag, sérstaklega að komast í sól, og telja læknar það eitt af því besta sem hægt er að gera fyrir þessa sjúklinga, en enn þá hefur ekki fundist nein lækning, sem vinnur á þessum sjúkdómi.

Benda má á að þeir, sem eru með þennan sjúkdóm á háu stigi, standa mjög höllum fæti fjárhagslega, því sjúkdómurinn veldur verulega skertri starfsorku. Þess vegna er það oft þetta fólk, sem ekki getur veitt sér þá mikilvægu hjálp sem það er að komast í annað loftslag.

Samtök psoriasis- og exemsjúklinga hafa lengi barist fyrir því, að þessum sjúklingum yrði veittur ferðastyrkur til slíkra ferða, sem þá leiddi til þess, að þeir ekki þyrftu að leggjast inn á sjúkrahús í meðferð.

Gert er ráð fyrir að tryggingaráð setji nánari reglur um úthlutun styrkja, upphæð ferðastyrks og fjölda styrkþega, auk þess sem styrkirnir væru aðeins fyrir þá, sem annars þyrftu að leggjast inn á sjúkrahús, og samráð haft um það við húðsjúkdómalækna.

Hér er aðeins um að ræða 60-70 manns, að sögn Félags íslenskra húðlækna, sem árlega þyrftu að njóta þessarar fyrirgreiðslu, og benda þeir á, að sú meðferð, sem psoriasissjúklingar fá á sjúkrahúsi, komi ekki að sama gagni fyrir þá og dvöl í sólarlöndum. Auk þess benda þeir á, að þetta mundi létta verulega á starfsemi húðlækningadeildarinnar, og yrði þá mögulegt að taka inn sjúklinga með aðra húðsjúkdóma en psoriasis, en þeir hafa hingað til oft setið á hakanum.

Ekki er ráð fyrir gert með þessu frv., að greiddur verði allur kostnaður, sem af slíkri ferð leiddi, heldur aðeins að sú aðstoð yrði veitt sem tryggði að sjúklingum þessum yrði gert kleift að fara slíka ferð, t. d. með því að greitt væri ca. 50% af ferðakostnaði eða um 150 þúsund kr. fyrir hvern sjúkling á ári á núgildandi verðlagi.

Reynslan hefur sýnt, að slík ferð veitir miklu varanlegri bata en meðferð á sjúkrahúsi. Ljóst er af framansögðu að sjúkrahúsvist þessara sjúklinga yrði þjóðfélaginu margfalt dýrari en styrkur til slíkrar ferðar.

Rétt er einnig að geta þess, að lög um slíka styrki til psoriasissjúklinga hafa verið samþykkt í Noregi, Danmörku, Svíþjóð og Finnlandi.